

heldur framför. Að viðurkenna að til sé í bókmentum ókristnu trúarbragðanna kenningar eins fagrar, hugsjónir eins háfleygar og þær sem flnnast hjá sálmaskáldi G. Testamentisins og spámanni N. Testam., að játa, að á meðal ókristnaðra þjóða sé menn, er leggi eins traust á sannleikann og leiti eftir réttlætinu og til eru meðal vorra eigin sona og dætra, hlýtur að eins að gófga og hefja hugsjón vora á guði og hans eilífa kærleika til allra mannanna barna.

Vér óttumst það sem vér ekki þekkjum. Vér nötrum fyrir því sem framtíðin ber í skauti. Og það hvorttveggja ber vott um ófullkomleik og óheilleik trúar vorrar. Ekki allar tilgátur er upp kunna að koma eru sannar. Það eru margar falskar staðhæfingar er mótmæla þarf. Þær kunna að gera skaða meðan þær eru við líði. En einlæg rannsókn og leit að sannleikanum, skoðana mismunur og óbeinlínis jafnvel, ólíklegar og falskar tilgátur, munu á komandi tíð, eins og um líðna daga, hreinsu hveitið frá hisninu og fera oss æ hreinni og ómengaðri sannleikskorn. Vér lifum ekki á öld trúarlegra vegg-hleðslu tíma, heldur í trú, er engra víggirðinga þarf með.

Vér ættum að fagna þeim sannleika og keppa fram móti hinu tilkomandi, ekki fullir ótta og skelfingar, heldur hreysti og vonar. *Það mun vara sem gæð hefir gert.*

Fyrsta ártal sögunnar.

EFTIR

PROF. J. H. BREASTED

(University of Chicago)

Söguritarar er fengust við sagnafræði hebresku þjóðarinnar voru fyrrum mjög kvíðafullir yfir því, að þegar minst varði myndi fornleifarannsóknir verða þess áskynja, að maðurinn